

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Károlyi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőli
9-11 óra között,
Bologna, mester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt. félelve 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábszámú garmond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszörli hirtet-
éseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér aora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

43. szám.

Brassó, Szombat, április 16-án.

III. évfolyam 1887.

A szászok magatartása.

A szebeni szász kongresszus, az ugynevezett „Centralausschuss der sächsisch-deutschen Volkspartei“ f. április 13-án tartott ülése kimondta az ultimátumot. Előre el voltunk reá készültve. A mint mi ismerjük — pedig jól ismerjük — ezeket az urakat, nem volt tőlük más várható, mint az, a mit tettek s újból kimondtak.

A központi választmány kimondotta, hogy: „a szász-német néppárt az ideai választások alkalmával az 1881. évi programot fogja követni. E tekintetben legközelebb egy felhívás fog közzétettni a választókhoz, melyben egyúttal körvonaloztatni fog azon álláspont, melyet a párt képviselőjelöltjeinek el kell foglalnia, a kik nem tartozhatnak egyetlen fennálló országgyűlési párthoz sem.“

Ez a határozat. A szászok tehát ragaszkodnak eddigi álláspontjukhoz, sőt nagyrészt ezen túl is mennek még. Eddig a szász képviselők többsége tagja volt egyúttal az ellenzéki körnek is; Zay, Kaiser, Imrich stb. urak mint a mérsékelt ellenzék tagjai szerepeltek, sőt Zayt e párt jegyzőjévé választotta. — A központi választmány tehát desavouálta képviselőit.

Am jó; tartsák meg a szászok eddigi konok álláspontjukat, — majd megválnak, hova fog ez vezetni! A szász nép meg fogja-e egykor köszönni vezetőinek e kegyét, majd meg fogjuk látni.

A szászok tiltakoztak 1884-ben a hazafiatlanság vádjá ellen. Egy manifestumot bocsátottak ki a nagy világba, hogy port hintsenek annak szemébe. Egyetlen józan gondolkodású ember akadt akkor, a ki szembe szállt az árral, reámutatván, hogy nem üres szavakban, hanem tettekben nyilvánul a hazafiság. Hubbes lelkész volt az. A szászok hálából elejtették őt. Azóta mit nyertek a szászok? Semmit; sőt inkább hanyatlottak. — Mindazonáltal a magyar állam s társadalom mentő kezét nyújtott feléjük akkor, midőn veszélyben forogtak. Avagy ki ragadta ki a határszéli szász ipart most a veszély perczében az elsüllyedéstől? A magyar állam és magyar társadalom. S érte mit kap elismerésül? Egy kövel többet dobnak feléje.

Jól van, tegyék meg. Az a test, mely eddig annyi követ tudott elviselni, el fogja

birni még ezt is. De azután ne csodálkozzanak azok az urak, ha mi követ kövel viszonzunk. Ne csodálkozzanak azután, ha a magyar társadalom tudomást sem fog venni róluk, legfeljebb mint ellenségről, kivel meg kell küzdenie. Csakhogy e küzdelem nem oly nehéz, mint gondolnók. Egy 16 millió lakossal bíró állam, mint a magyar, könnyen fog birni alig 180 ezer főből álló ellenféllel. — Megmondottuk volt egyszer: a robogó vonat pillanatnyi zökkenést szenved az eléje tett akadálytól, de aztán elsodorja, megsemmisíti ezt. Ha a szászok annyi jólét mellett mégis ellentétbe helyezik magukat az állammal: nem érdemelnek jobbat, mint hogy elsodortassanak.

Eddig hivatkoztak hazafiságra s azzal érveltek, hogy ők az ellenzék tagjai.

Most a centrum desavouálta ezt, kimondván, hogy a szász képviselőknek egész külön, — tehát nemzetiségi — álláspontot kell elfoglalniuk, nem csatlakozhatnak egyetlen párthoz sem. Tehát nincs az országban egyetlen párt, mely kielégitené őket.

Jól van uraim, hát meg fogunk küzdeni egymással. Még nem tudjuk ugyan, mit fog ehhez maga a szász nép szólni, mely — a látszat szerint — megunta már ezt a veszélyes politikai játékot. Bizonyára sokan lesznek közöttük, kik inkább félreállnak, semhogy segédkezet nyújtsanak a szász nép jövőjének aláadásához. — S a mérsékelt szászok, kik kezdtek józanul gondolkozni? Ezek ki vannak tagadva a szász nép kebeléből. Kitagadták azok a népboldogító népbolondítók.

Majd megválnak, vajjon az a szorgalmas, józan szász nép újból fel fog-e ülni ezeknek a jó uraknak, kik ezt a népet eddig úgy vezették, mint az állatszeliiditő a maga dresszírozott állatait!

Ismételjük, nem lepott meg ez a határozat; el voltunk reá készülve. A harcra is el vagyunk készülve. Harcolni fogunk. Az a magyarság, mely eddig csaknem tétlenül nézte, egy jobb jövő reményében tűrte a szászok eddigi magatartását, jól lakott már s nem hajlandó összetett kézzel továbbra is csak csendes szemlélője lenni politikai életünknek. — Nem! Élni fog a maga törvényadta jogaival. Küzdeni fog, sikra szállni az elsőtől az utolsóig s tudtára fogja adni a tulzó szász uraknak, hogy van e földön egy magyar elem is,

mely nem hajlandó feláldozni politikai jogait. Élni fogunk e joggal s küzdeni.

Ha összetartanak a szászok, mi is össze fogunk tartani. Meg fogjuk mutatni, hogy a hol nemzeti érdekeink védelméről van szó, egy szív, egy lélek vagyunk.

Él még a magyarok istene! Ez diadalra fogja juttatni a mi ügyünket — szemben a tulzó szász uraságok államellenes magatartásával!

Szt. J.

Belföld.

Brassó, ápr. 15. (Uj miniszteri tanácsos.) A hivatalos lap tegnapi száma közli Berczik Árpád miniszterelnökségi osztálytanácsosnak kinevezését miniszteri tanácsossá. Berczik Árpád, mint kitűnő író országszerte ismeretes s legfelsőbb kinevezése különösen írói körökben fog nagy örömet okozni. Részünkről sietünk üdvözölni a kitűnő tisztviselőt és író, a vidéki hírlapirodalom nagy pártfogóját.

Brassó, ápr. 15. (Választási mozgalom.) A helybeli német lap csütörtöki számában eredeti, kedélyes híreket közöl a brassói szabadelvű pártól s annak terveiről. Az ilyen okoskodásra legjobb nem is felelni. Szegény kollégánkat valaki ugyan felültethette ama hírek egyik részével. A dolog érdemére nézve ma nem szólnunk még semmit; annyit azonban meg kell jegyeznünk, hogy ha laptársunk csakugyan akar valamit irni, hát forduljon illetékes helyre információért. Ily közlemények vagy nem vétethetnek komolyan, vagy pedig határozottan rosszakaratúak.

Határozott rosszakaratról tesz pedig tanuságot ezen lap pénteki számának azon hire, mintha a szabadelvű párt dr. Neumann Ármin budapesti ügyvédet akarná jelölt gyanánt felleptetni. Ez, szeliden mondva nem igaz s a „Kr. Ztg.“ bizony a saját érdekében jól tenné, ha azt az újdondászt, ki ezt a hírt vele közlé, egyszerűen elcsapná. Jobbat nem érdemel. A helybeli szabadelvű pártban szó sincs ily tervről.

Brassó, ápr. 15. (A román egészségügyi conventió.) A bukaresti „Unirea“ szerint a román kormány a monarchiánkkal megkötendő állategészségügyi conventió tekintetében a következő három pontban formulazza követeléseit;

„1. Romániából a marha bevitel Ausztria Magyarországra csak is vasutakon eszközölhető és még egy néhány meghatározandó oly ponton, a hol nincsenek vasutak.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Ar erdélyi cigányokról.

Írta: Molnár Viktor.

Nem tudom, hogy Magyarország felső részében milyen szerepet játszanak most, vagy vittek régen a cigányok; de az erdélyi részekben sok, elég érdekes dolgot figyeltem meg náluk és háládatos feladatnak tartom, szereplésüket röviden megvilágítani.

Gyakran minden nagyobb városban a cigányok külön városrészcskével bírnak, mert elég népes törzset képeznek ahhoz, ily kis utcákat, vagy utcza végék sarkát betelepíteni. Az erdélyi részekben egészen meghonosodott ősrégi cigány családokra lehet találni. Az ilyenek természetesen letettek egészen a nomád életéről és különös kedvteléssel főleg a zenét művelik. Ezek képezik a cigány aristokráciát, mely csak azal szeret foglalkozni, a mi neki élvezetet és gyönyörűséget okoz, könnyen pénzhez juttatja és kevés fáradságot okoz.

A zenészet után következik a kovácmesterség. Paripák és hintók megvasalása urasabb foglalkozás, mint szeg, fejsze, eke stb. csinálása.

A vályog és téglavető cigányok alkotják a munkás elemet; és valóban ezek dolgoznak is reggeltől napestig, néha az apraján is.

Az öltözetben annyira nem fényűzők, mint a paradicsombeli őseink valának. És ha még danoló, ugráló jó kedvükből következtetni lehet, úgy ők az egyedüliek, a kiknek a föld máskülönbben is valóságos paradicsom. Minden cigány-kunyhó udvarán elmaradhatlan egy nagy vagy kicsiny, de okvetetlen kövér sertés, mely az egész telep kedvencz jószágá.

Erdély kisebb városaiban még ma is szerepet játszanak a cigányok.

Elég szelid had az ott már. A cigány asszonyok tollat fosztanak, kártyát vetnek a szerelmes kisasszonykák és a reményteljes urhölgyeknek. A jövőndő mindég rózsás színben tűnik fel általuk egy-egy felviselt piros vagy rózsaszín szoknyaért.

Szívesen fosztják a szép fehér ludtollakat és a pontos, dús szalona és főzelek fizetésért mindég igen becsületesen szolgálva, végzik e dolgot.

A német városokban az asszonyok végzik egyúttal a „handlé“ tisztas szerepét. Háznál-házra járva beszerzik potom áron az uri család megviselt ruhátárát, hogy azt lehetőleg drágán a feszítő vasárnapi gallérnak és a feleziczomázott szobaleánynak ünnepelőre eladják.

Nagy háznak meg van a saját házi cigánya, ki kevés keresetért éjjel-nappal a ház rendelkezésére áll. El nem lop semmit és így még hűtlenné is válik atyafiaj lovát régi szokásához. De az állandó kártya-

mezei munkát soha sem szereti sem férfia, sem asszonya a cigányhadnak.

Többször hallottam beszélni az öreg különöz cigányról, kit időnként, ha valami rendkívüli ünnepély vagy multság esett meg a háznál, azonnal elhívtak. A vén Miklós volt a zene, és ha egy pohár jó bort elébe tettek, egy széket alája helyeztek, mert igen-igen öreg, reszkető, vén cigány volt, elővette klarinettjét és szó nélkül fujta az eredeti, az igazi Rákóczy-nótát, mert azt úgy tudta játszani, melyhez hasonlóan senki. Nagy ritkán, ha szóra lehetett hozni, aztán elbeszélte a Rákóczy hadjáratot, melyben egyik elődje mint muzsikás a táborban vett mindvégig részt. Ettől az öreg cigánytól hirtelen le lehetett volna kotázni a híres eredeti Rákóczy dalt.

Hallám beszélni, hogy ha zengett az a kezdetleges hangszer szívet, lelket elárasztott, bús-keserű hangja; aztán mindég szilajabb, szilajabb lett; midőn a legmagasabb fokig ért, elvette az öreg cigány ajkától a fadarabot, ölébe hullt kézzel, patakzó könyárjába fudokolva danolta tovább szóval, különös megható hangon:

„Jaj milyen kövér,
Bőrébe alig fér,
Országunkban miatta
Alig van kenyér;
A szörnyű német
Mindent elenyészett.“

2. Az országnak oly területéről, a melyben esetleg marhavész kiütne, a román hatóságok nem állíthatnak bizonyítványokat oly marhákrol, a melyek 50 kilométernyi távolságon belül vannak a vész helyétől.

A határnál a marhák vesztégzár alá vonhatók és hogyha azok közt a ragály nem jelentkeznék, hóbocsátásuk szabad legyen nem csak a jelzett pontokon, hanem bár hol, a merre előnyösebbnek fog tetszeni a román kereskedőkre nézve.

K ü l f ö l d.

Brassó, ápr. 15. (Görög-osztrák-magyar kereskedelmi szerződés.) Az osztrák-magyar monarchia görögországi képviselőjét a közös külügyminisztérium felhatalmazta, hogy a görög kormányval — miután a tarifaszerződés megkötése iránt évek óta folytatott tárgyalások eredményre nem vezettek — határozatlan időtartamra egyévi felmondással egy legkedvezményesebb szerződést kössön. Ez a szerződés a „Bud. Corr.” értesítése szerint Athénben már meg is kötött és az arra vonatkozó törvényjavaslatok közelébb a magyar és osztrák törvényhozások elé fognak terjesztetni. Tarifaszerződés nem jöhetett létre, mivel a görög kormány vonakodott számos, Ausztria-Magyarország részéről követelt vámtételt concedálni. A mazsolaszőlő vámjának mérséklése nálunk nem ütközött volna nehézségbe, ha a tarifaszerződés többi pontjaira nézve megállapodás lett volna elérhető.

Brassó, április 15. A politikai helyzetben határozott javulás állott be. Minden hatalom a béke fenntartásán fáradozik, s a politikai láthatárról eltűntek a fekete felhők. Ez az örömdetes eredmény az európai államférfiak elővigyázatán kívül főképp Oroszország magatartásának tulajdonítandó, mely teljes szabad elhatározásának megővásával Franciaországgal jó viszonyt tudott fenntartani. Határozott szövetség a két állam közt nem létezik ugyan, de meg van a lehetősége annak, hogy a két állam, egyik vagy másik függő kérdésben összetart és egyöntetűleg jár el s már magában véve ez a lehetőség, valamint az a körülmény, hogy a két állam hadereje együttvéve egyensúlyban lehet más államokéval, alkalmas a békés kilátások erősítésére. Szemben a német lapok némely részének folytonos vádaskodásaival, mely szerint Boulanger tábornok folyton a háborun töri az eszt, s egyedül Bismarck herceg a béke fenntartója, hangsúlyozzák, hogy a francia politikai körökben nem kétkednek ugyan a birodalmi kancellár békés szándékai miatt de az is igaz, hogy a francia kormány, formális békenyilatkozatokat tett és eléggé bebizonyította, hogy a béke megzavarása esze ágában sincs. Ugy látszik, hogy Szerbia és Bulgária közt a Bregovo területének kérdésében létre jött a megegyezés; az erre vonatkozó szerződést már a legközelebbi időben alá fogják írni. Stambulow regens a husvéti ünnepekre valószínűleg családjához fog utazni. Battenberg Sándor herceg tanácsára a bolgár kormány szobranjenek e hó 22-ikére tervezett egybehívását bizonytalan időre elhalasztotta. Hir szerint Törökország kijelentette abbéli készségét, hogy csatlakozik az osztrák magyar-olasz szövetséghez.

Szegény jó ország,
Mivé tett téged!

Vastag, két ujj széles pityedt ajka még mélyebben függött álla felé és komolyan sirva, zokogva danolt, míg egészen kimerült, s pihenés után illő jutalommal szépen haza ballagott.

Az emlékezés sűrű fátyolán keresztül tekintve, nekem úgy tetszik, mintha az a vén cigány a házával együtt a cigányok elmúlt jobb sorsát is siratta volna. Felmerülhetett előtte a patriarchalis ősi élet, melyet családja egyes tagjai és népe a multban élvezett s neki elbeszélgetett.

A multban jobb sorsuk is volt a cigányoknak; ők teljes joggal emlegethetik az elmúlt régi jó idők. Akkor még bírták régi szabadságukat, meglehetősen tág működési terük volt; de most a műveltség terjedésével hontalanok kezdenek válni ők, kik a haza minden zugában otthonosak voltak és mind jobban lepadtak az olyan különleges foglalkozások, miket csak cigányokkal végeztek el hajdan.

Jelenleg már a kóbor életről is le vannak szorítva; kénytelenek vagy a haza földjét emlékeivel együtt oda hagyni vagy valami mesterséget folytatni, teljesen letelepedve.

Az akció kezdetén.

Az „E. M. K. E.” megkezdte akcióját. Két éven át tökélet gyűjtött, hogy a harmadik évben megkezdhesse áldásdús működését.

Két éven át folytatott szorgalmas gyűjtésünk eredménye 250.000 forint tőke. Ennek a kamatai osztatnak szét segélyezésre. Felosztásra kerülne tizenkétezer forint; ebből azonban leszámítandó a kezelési költség, mely 3000 frtot emészt meg. Ez is igen kevés, tekintve oly óriási szervezetet, minővel az E. M. K. E. bír. E mellett is oly önfeláldozó, önmegtartózkodó férfiak kellenek, mint azok, kik egyesületünk élén állanak s különösen oly titkár, mint Sándor József, a minőt az isten talán csak egyetlen egyet teremtett.

Összesen tehát marad rendelkezésre 9000 forint. A rendes és pártoló tagsági díjak nem osztatnak ki most, csak évről-évre utólag; mert hisz ez még bizonytalan jövedelem, mely lehet, hogy teljesen be fog folyni, lehet azonban, hogy nem. E fölött azonban előre rendelkezni nagyon elhamarkodott dolog volna.

A rendelkezésre álló kilenczezer forintot az igazgató-választmány bölcsessége két egyenlő részre osztotta. 4500 frt fog tisztán felekezeti célokra fordíttatni. A templomépítés eszméje egészen elesett. Helyesen. A kulturegyelet ne építsen holt falakat, hanem erősítse az élő falakat. Építsenek maguknak az egyházak maguk, segítse a kulturegyelet a papokat és tanítókat. Ezt el is határozta a központi választmány április havi ülésében. Egyelőre tehát 4500 frton segélyeztetni fognak a róm. katolikus, az ev. reformált és az ág. evangelikus egyházak papjai s tanítói ott, a hol az szükséges. És e segély le fog nekik köttetni harminczkét évre.

Ez a segélyezés egyik neme.

A másik a fiókok által kért javadalmaszások. Erre is 4500 forint áll egyelőre csak rendelkezésre. Természetes, hogy ebből vajmi nagy dolgokat csinálni nem lehet. Hisz ennyinek majd egy vármegyére kellene esnie s nem az összes erdélyi megyékre. De arról, hogy nem gyűlt nagyobb tőke össze, a kulturegyelet nem tehet. Ennek a nemzet az oka, mely nem áldozott e tekintetben eleget a hazának. S a mig ez a tőke nem fog legalább egy millió forintba emelkedni, addig hiába lesz minden, addig működhetünk ugyan szűk keretek között, de azt, a mit elérni akartunk, — így nem fogjuk elérni soha.

Egy millió az a legkisebb tőke, melylyel célunkat megközelíthetjük. Nagyszabású sorsjátékot kell rendezni a kulturegyelet alapja számára. A vöröskereszt-egylet így lett gazdaggá. S ha Trefort tudott vagy négy millió forintot kapni a Bazilika-sorsjegyekért, ha a vöröskereszt egylet sorsjegyei is állandóan emelkednek a börzén: bizonyára nem vallanánk kudarcot az „E. M. K. E.” nagy sorsjátékával sem. A magyar nemzetben még ébren van a lelkesedés az E. M. K. E. iránt. Ha addig várunk, míg ez lassan-lassan elenyézik, úgy feladtunk egy fontos pozíciót, mely nekünk 2—3 milliónkba kerülhet. Annyiban t. i., hogy annyit nyerhettünk volna a szent ügy számára, mely bizonyára szentebb, fontosabb, mint akár a műemlékek fentartása, akár a budapesti bazilika felépítése. — Építhetnek majd bazilikákat, ha nem lesz már kinek.

Rendezzünk nagy sorsjátékot!

Ne gondolkozzunk, ne tervezzünk addig, míg elkéstünk. — Két nagy sorsjáték terve ismeretes előttünk: az egyik a vöröskereszt-egylet, a másik a Bazilika-sorsjegyeké; a kettő nem sokban tér el egymástól, mindkettő azonban fényes eredményt tüntet fel. Minek hát sokat gondolkozni, minek sokat bizottságotlani? A két terv egyikének mintájára kell rendezni az egészet. Kieszköznél a legfelsőbb engedélyt. Találni vállalkozó pénzintézetet. Mindez nem lehetetlen. Csak fogjon hozzá egyszer az igazgató választmány. A többi a nemzet dolga.

Mi másként fogna az hangzani, ha 3—4 millió forintnak kamatai fölött rendelkeznenek, mint most egy negyedmillióé fölött? Mi más eredmény lesz az, ha egy-egy megye kulturális és közgazdasági céljaira 3—5 ezer forint évi segély jutna, mint most, midőn alig 6—700 forint jut!

Nem azért hozzuk ezt itt fel, mintha nem volnánk megelégedve az akció kezdetével. Sőt épen ellenkezőleg: teljes elismerésünket kell kifejeznünk a központi igazgató-választmánynak azon rendkívül körültekintő, tapintatos eljárásáért, melylyel a segélyezések ügyét intézte. A fiókegyletek által kért segélyek tíz évre biztosítottak. Ez nem azt teszi, mintha e tíz éven belül a javadalmazás nem volna fölemelhető, csak hogy le nem szállítható.

Megyénk többek között kap évenként 700 forint segélyt. Teljesen meg vagyunk vele elégedve, ismerve a helyzetet s a rendelkezésre álló erőt. Ép így lesznek a többi megyék is, kik mindannyian elismeréssel adóznak azon borzasztó, emberi erőt csaknem fölülmuló munkáért, melyet a központi választmány, annak titkára s a kiküldött albizottság előadója, Hegedüs István végeztek, valamint azon rendíthetetlen erélyért, melylyel elnökünk, gróf Bethlen Gábor, ezen ügyet továbbra is elodáznai nem engedte.

Az akció megkezdttük. — Ellenségeink most győződjenek meg eszközeinkről. A ki látni akar s látni tud, lásson; ne takarassa szemét hálgyoggal. A mi működésünk üveg-szekrény, melybe mindenki belenézhet. És ilyen lesz akkor is, ha milliókkal fogunk rendelkezni, a mit azonban csak sorsjáték útján érhetünk el.

Az akció kezdetén tehát kezdjünk egy újabb akció: rendezzünk nagy sorsjátékot!

—y.

Román lapszemle.

A n-szebeni Telegraful Román brassói levelezője a legnagyobb elismeréssel ír Elischer főigazgatónak a brassói gör. kel. középiskola és alreáliskolában közelebb tett látogatásáról.

A levelező kétségtelenül hasznosnak és szükségesnek tartja főigazgatói ellenőrző intézményt, a mely előnyös az illető iskolára és a tanári testületre. Elischer főigazgató behatólag megvizsgálta az osztályokat, meghallgatta a szaktanárok előadását, szerzett tapasztalatokat bizalmasan közölte a tanári értekezleten és a látottak s tapasztaltak felett megelégedését hangsúlyozta.

Nó lám, nem áll a Gazetának az a ferde okoskodása, hogy az állam közegei a felekezeti iskolák látogatása alkalmával egyebet sem tesznek, mint keresik a kákán a csomót. A ki méltányos tud lenni, mint jelenleg a Telegr. Roman tudósítója tette, el kell ismernie, hogy a tanfelügyelői és főigazgatói intézmény csak is javára válik a felekezeti iskoláknak is és általuk hazai közművelődésünknek. Nem is tehetjük, hogy meg ne jegyezzük itt, hogy a hazánkban lévő román tannyelvű iskolák közül akárhányat úgy tekintenek maguk a romániai lapok is, mint olyan mintá intézeteket, a melyekre rámutatva, ezt mondják: „Te gyünk mi is úgy.”

Igy legközelebb a bukaresti „Telegraful”, tekintélyes szabadelvű napilap a romániai községi tanítókról két figyelemre méltó cikket közölve, ezeket is írja:

„A tanító karéneket is tanítson, szervezzen e célra dalárdát, mint ezt oda át teszik a Kárpátokon túl a Bánságban és Erdélyben. Erdély némely vidékein annyira vitték az összhangu énektanítást, hogy évenként pályaversenyt tartanak és jutalmaznak a kitűnőbb dalárdákat.”

És ez itt történik nálunk, a hol a „Gaz.” szerint a románok sorsa már már elhordozhatatlan; hol egyebet sem teszünk, mint a románokat üldözzük. Jó azt tudnunk, hogy oda át jobban ismerik a mi viszonyainkat, mint ide haza a tulzó románok.

Ad a „Telegr.” említett vezércikke a községi tanítóknak egy igen életrevaló tanácsot is, a melyet a tanítók nálunk is megszívelhetek. Felveti azt a kérdést: Mi az oka, hogy bár a tanulók, midőn az iskolát elvégzik, jól, értelmesen olvasnak; mégis azt tapasztaljuk, hogy néhány év múlva, teljesen elfeledik az írás-olvasást. Ő azt is hiszi, s nem alaptalanul, hogy ez olyan községekben fordul elő, a hol a tanítók az iskolából kikerült s pár év alatt felserdült ifjak szellemi életével egyáltalán nem gondolkodnak. Az iskolába jó tanítók, az iskola falain kívül nem akarnak tanítók lenni, hanem gavallérok. A jó tanító igyekezik megkedveltetni tanítványával az olvasást, de itt nem áll meg, hanem gondoskodik, hogy az iskolai élet után és a sirig, mindig találjon egykori tanítványa olvasni valót. Tehát a jó tanító gondoskodik a népkönyvtárról; de nem elégszik meg azzal, hogy jó népkönyvtára legyen, hanem azon van, hogy egykori ta-

nitványai a nekik való könyveket főleg a hosszú téli esteken olvassák is.

Azonban e gondoskodása nem terjed csak a felszerültekre, hanem a házasulandókra, a házásokra is egész a késő korig. A mely tanító így fogta fel hivatását, ezt nevezik méltán néptanítónak: a melyeknek működése az osztály falain kívül nem terjed, az nem nép, — hanem csak gyermek tanító. Hát ezt, ismétlem, itt nálunk is meg lehet szivelní.

Ki tagadhatná, hogy reánk fér a jó tanács, ha a Dimbovicza mellől jó is ez és nem Berlinből. Azt se vegyük ám zokon, hogy egy külföldi román paedagogus mondja, írja, mert tapasztalásból mondhatjuk, hogy nálunk is vannak kitűnő román néptanítók.

A mi már a romániai politikai pártokat illeti, itt az a figyelemre méltó történet közelebb, hogy az ellenzéki roncsalékpárt árnyalatok, öreg és ifjú bojárok, elégedetlen volt szabadelvűek, csokajok és csokojások egy egységes pártot alapítottak, de nem mind, mert Cogalniceanó, Jonescu, Majorescu, most is pártontkivűlieknek maradtak.

Vannak annyian még ilyenek is, hogy szükség esetén egy átmeneti miniszterium kitélik belőlük, de hogy erre mikor kerül a sor, midőn Bretianó szabadelvű pártja olyan erős, ezt halandó nem bírja kiszámítani. Cogalniceanó legjobban tudhatja, hogy miért nem vall színt. Talán a személyére megszavazott nemzeti kegyadomány feszélyezi, talán hiszi, hogy így közveteli szerepe marad.

Különben az öreg urat közelebb az a kitüntetés érte, hogy a bukaresti akadémia rendes levelező tagjává választott, mire azt mondjuk, hogy régebben is megérdemelte volna a történelmi adatok gyűjtéséért és „Istire de la Romanie” könyvéért.

Most pedig engedelmet kérünk a t. olvasótól, hogy a „Gazeta” siralmaival csak közelebb vigasztalhatjuk meg.

Czenkalji.

Küküllőmegyeek rovata.

Erzsébetváros, 1887. április 12.

— Zászlószentelés. — Hangverseny. — Színészet. —

(J.) Ritkán hallszik valami rólunk a sajtóban. Nem mintha talán nem történnék nálunk semmi, hanem mert jónak látjuk, szép lassan, csendben dolgozni, a nélkül, hogy valami nagy port vernék fel vele.

A legújabb időben is két mozgalmas esemény történt. Az egyik egy zászlószentelés, a másik egy gyönyörű hangverseny. Ezekről akarom ma, — ha mindjárt kissé röviden is — b. lapját értesíteni a t. szerkesztő urnak. A zászlószentelést a helybeli iparos segélyző egyesület tartotta húsvét másod napján. Szerény, de gyönyörű kis ünnep volt ez, melyre ezen törekvő, egész fiatal egyesület méltán büszke lehet.

A felavatási ünnepélyt egyházi szentelés előzte meg. D. e. 11 órakor vonult fel az egyesület a főtéri nagy templomba. Ez alkalommal összes egyesületeink vonultak fel szép ünnepi rendben. Elöl, közvetlen a felavatandó zászló mellett ment a zászló védnöke, közelebbünk egyik kiváló tagja, Dr. Issekutz Viktor ügyvéd, kit az egyesület felkért volt védnökének. A díszes menet élén zenekar vonult, mi nagyban emelte az egészet.

Az egyházi szertartás után következett a felavatás, melyet a védnök a szegbeverés alkalmával mondott, kitűnően választott magvas jelisével eszközölt.

Az ünnepélyen részt vett városunk intelligenciája, mely nagy elismerésben részesíti ezen nem rég megalakult egyesületet.

Ugyancsak húsvét másodnapján igen élvezetes művészi tekintetben is kitűnően sikerült, táncszal egybekötött hangversenyt rendezett a helybeli zeneegyesület. A közreműködők közül különösen ki kell emelnünk e helyen Zachariás Mariska kisasszonyt kinek gyönyörűen csengő éneke bámulatba ejtette a hallgatóságot.

A hangversenyt tánc követte, mely a legjobb kedélyhangulatban kiválóan kiviradtig tartott. A szép hölgykoszorúból csak néhányat akarok itt felemlíteni. A szép leányok között láttuk Szenkovics Katinka s Vilma; Zakariás Róza, Mariska és Terka; Hints Emma; Daniel Juliska (Medgyesről) Gorove Anna; Hintz Ottilia s Elvira kisasszonyokat, — míg a szép mamák közt voltak: Dr. Issekutz Viktorné; Lázár Aurelné; Lengyel Mártonné; Dr. Issekutz Gyuláné; Dr. Antal Manóné; Lengyel Lajosné; Incze Pálné; Demeter Jánosné (Déváról); Zakariás Manóné; Szenkovics Lajosné; Hintz Károlyné és Römer Alfredné urnók. Mulaságból, úgy látszik, ki sem fogyunk. A földolog volt, hogy a bójt után legalább egyszer kitánczoljuk magunkat.

Ma kezdi meg városunkban előadásait Zoltán Gyula színtársulata. Eddig még semmit sem tudunk

róla, — csak hogy jöttét jó hír előzte meg. Ha beváltja ígéretét, úgy számíthat az itteni közönség nagy pártfogására, míg ha kontár társulat lesz, bizonyosan elveszhet itt éhen.

De ez majd megváltik. Erről majd jövőre fogok írni. Addig politikai életünkben is új tünetek fognak bizonyára felmerülni, melyekről gyorsan s tárgyilagosan fogok írni.

Magyar színészet.

Planquettenek csütörtökön adott Rip van Winkleje egyike a legteljesítősebb operetteknek. Nem épen új ugyan, de tisztességes s eléggé érdekes sujetjénél, dallamos s eredeti zenéjénél fogva mindig szívesen fogadott darab. Egyik-másik száma egyenesen a legszébbek közé tartozik, a mit az operette irodalom egyáltalában felmutathat.

A czím szerepet Ferenczi J. adta, ki ugyan játékkal meg nem felel egészen feladata színészi követelményeinek, bár tavaly óta mozdulatai is élénkebbek lettek, de ének dolgában hivatott személyesítője Rip van Wikenek. Gyönyörűen énekelte érezes hangjával az I. felvonásban beköszöntő dalát, majd később jelenlétét gyermekeivel; az első finale coloratur áriája is jól sikerült. Még csak a néha nagyon észrevehető ingadozó intonutióján kell javítania. Minden számát a közönség kiérdemelt tapssal jutalmazta. Szigeti L. ritka színpadi routinejával szinte elfelejtetni tudta, hogy Lizbeth érzelmes szerepe inkább vig természetének kevésbé felel meg. Énekének legszebb részletét az utolsó felvonás levélárijája képezte, melyet igen csinosan juttatott érvényre, bár egész szerepe bangjához mély. Mint a kék hegyek szelleme, igen tetszetős megjelenésével hatott. Polgár Gyula mint Derrik polgármester elemében volt, bár helyenként túlságosan kiabált. Deák P. (Van der Bilt) s Rózsa Rózsika (Katrina) helyükön voltak. Nem szabad megelégednünk a kis Nyiregyháziról sem, ki gyermeknél szokatlan biztonsággal s színpadi otthonossággal játszotta s énekelte Alicenek épen nem könnyű, de háládatos szerepét.

A karok egészen jól énekeltek; különösen sikerült a II. felvonásban előforduló gyönyörű szellemek. Az operette előadása ismét három teljes órát vett igénybe. Rövidítések, különösen az úgy is érdektelen prózarészleteken, igen kíváncsiak volnának. —

Ma Csiky-Konti operette újdonsága: „Király fogás” kerül előadásra.

Helyi és vidéki hírek.

Gyűlés. Az E. M. K. E. brassómezei fiókegyeletének választmánya f. hó 22-én, pénteken d. u. 2 órakor a magyar kaszinó helyiségében rendkívüli ülést tart, melynek tárgyat a bolonyai kisedővő intézet ügye képezi. Ezen gyűlésre a választmány tagjai ez uton oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy a f. hó 8-án tartott ülés határozata értelmében, külön meghívók ki nem adatnak. Brassó, 1887. április 15-én, Koós Ferencz elnök, Szterényi József jegyző.

A „Kr. Ztg.”, helybeli német lap vezércikkhez a németek helyzetéről Magyarországon. Szent isten, milyen keserves dolgokat süt ki a bölcs cikkíró! A németek elvannak nyomva, hisz Budapesten még egyetlen német iskola sincs. A felvidéki németek pusztulnak, halnak. Az erőszakos magyarosítási rendszer kiirtja a németiséget. Azért tehát összetartani, — legyünk megmentői a magyarországi németeknek! — Szegény németek, kik ilyen támaszokra szorultok! — Ugyanez a t. lap „Magyarische Gexetzesahtung” czímen közöl a „Gazeta” nyomán egy hirt, — mely szerint a szilágymezzei közigazdasági és törvénykezési hatóságok nem fogadnak el román nyelvű anyakönyvi kivonatokat. — No már kérem mégis csak egy adag perfidia kell ahhoz, ennek ily feneket keríteni! Mégis csak egy adag valami (a mit nem akarunk megnevezni) kell ahhoz, ebből az egész magyarságra következtetni! Különben — nem érte jobban.

A „Gazeta” hideglelést kapott a brassómezei szabadelvű párt szervezkedéséről. Hosszu cikkben önti ki reánk epéjét, a miért mi még mozogni is merünk. Lapunk kitűnő munkatársa, Czenkalji szíveségéből jövőre az egész cikket reprodukálандuk.

Gyűlés. Az országos középiskolai tanáregyesület brassói köre április havi rendes gyűlését, szombaton, f. hó 16-án d. u. 4 órakor, tartja meg szokott helyiségében. Tárgyak: 1., A gymnasiumi rajzoktatás kérdése. Előadó: Göllner Károly. 2., A szépezi kör indítványa az általános osztályzásra nézve. Előadó: Rombauer Emil.

Vizsga. A brassói kereskedelmi testület mint ipartársulat által fentartott kereskedelmi iskola évről

vizsgál f. hó 17-én d. e. 9-órától kezdve fognak az állami közép kereskedelmi iskola (Nap) nagy termében megtartani, melyre az iskola fentartó testület t. tagjait, a t. szüléket és érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja az igazgatóság.

Egy forint adományt juttatott hozzánk Bokor András ur azon szegény iparos részére, kinek javára gyűjtést rendezünk.

Himlő. Háromszék több községében nagyban dul a himlő. Egyedül Árkos községében tíz nap alatt 17 gyermeket ragadt el a himlő.

Katonai reform. Mint a „Pester Lloyd” írja, a katonai kormányzat azzal a kérdéssel foglalkozik, — mely a törvényhozó testületek elé is fog kerülni, a mennyiben tudniillik a kérdésnek pénzügyi oldala is van, — hogy miként lehetne a gyalogság felszerelésén könnyíteni? Az idegen államok felszerelése fognak mintául szolgálni a reformnál.

Az Alsó-Fehérmegyei románok a n.-szebeni központi választmány felhívása folytán a képviselői vájasztások tárgyában e hó 19-én d. u. 2 órakor Gyulafehérvárt megtartandó értekezletre hívatnak meg, mely értekezleten a Szebenben megtartandó nagygyűlésre küldöttek is megválasztani fognak.

Nagy tűz pusztított e hó 11-én az Egyesült Államok, St. Augusztine városában. A szél oly rohamosan terjesztette a tüzet, hogy a város fele elpusztult. Számos nevezetességű épület pusztult el, többek közt a spanyolok által épített székesegyház és a hajdani rabszolga-vásár csarnoka.

Szörderekaljak szállítása. Folyó évi április hó 18-án a cs. és kir. katonai élelmezési raktárnál Nagy-Szebenben a biztosítási tárgyalás 100 darab új három részű löször derekaljra nézve tartatik, még pedig 50 darab a Nagy-Szebeni, 40 a gyulafehérvári, és 10 darab a brassói állomás számára szállítandó. A löszörderekaljak a vállalkozó által saját költségén az illető szükségleti állomásokba szállítandók, 100 daraból álló összes mennyiség esetleges vállalkozójának pedig csak akkor utaltatnak oda, ha a cs. és kir. katonai élelmezési raktároknál Gyulafehérvárt és Brassóban eszközözlendő biztosításnál az átutalt mennyiségre nézve egy kedvezőbb ajánlat nem érte el. Az írásbeli ajánlatoknak a tárgyalási napon legfennebb 10 óráig a nagy-szebeni katonai élelmezési raktár gondnokságánál be kell érkezniök. Szintugy április 18-án a biztosítási tárgyalás 10 darab három részű löszörderekaljra nézve a brassói cs. és kir. élelmezési raktárnál tartatik.

Egy család se legyen e nélkül! Kismarton (Magyarország). Tekintetes ur! Becses soraira válaszolva tudatom, hogy a küldött Brandt R. gyógyszerész-fele svájci labdacsokat nem csak én, de mindazok, kik tanácsomra használták, igen kitűnő szernek találták. E labdacso legjobb hatását tapasztaltuk nevezetesen a következő bajokban: makacs székrekedésben gyomor puffadás mellett, rossz emésztés, elnyálkásodás, szédülés, fejfájás s aranyérben. Én 6 doboz elhasználása után, teljesen jobban lettem, most már hivatásomnak is eleget tehetek, ajánlani is fogom e kitűnő szert mindenkinek, a ki e fajta betegségben szenved, mert bizony nagyon megérdemli. Teljes tisztelettel, önnek hálás lekötöztetettje Hacke József cs. kir. nyugalmazott főorvos. — Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsoi dobozonként 70 kr. kaphatók a gyógyszerárakban, de figyelni kell a fehérkeresztre vörös mezőben s Brandt R. névaláírásra.

Piaci árak

Brassóban, 1887. április hó 18-én.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Eszközök	Buza	legszebb	6.—
		közepes	5.70
		vegyes	4.—
	Rózsa	legszebb	3.30
		közepes	3.15
	Árpa	legszebb	3.30
		közepes	2.60
	Zab	legszebb	2.—
		közepes	1.80
	Törökbuza, új		4.—
Hőszőlő	Kása		5.—
	Borsó		7.—
	Lencse		9.—
	Fuszulyka		4.—
	Lenmag		11.—
	Burgonya		1.20
	Marhahús		34 és 36
	Disznóhús		—40
	Juhhús		—
	Faggyu (friss)		—32

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. április hó 18-án.

Római papírpénz	20 frankos	8.55 vétel	8.57 eladás
ezüstpénz	20	8.50	8.52
Napoleon d'or (aranypénz)		10.02	10.04
Török lira		11.32	11.34
Arany		5.87	5.90
Orosz papírrubel		112.—	113.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 1665.—1887.

Hirdetmény.

Előfordult balesetek okából, a közrend és biztonság érdekében a bérkocsi-iparról szóló szabályrendelet 20. §-a alapján ezennel elrendeljük, hogy jövőre nemcsak a bérkocsisok járműi, hanem minden magán jármű is a közlámpák meggyújtása és kioltása közötti időközben különbeni büntetés terhe mellett a bel- és külvárosban csak égő lámpákkal járhatnak.

Brassó, 1887. április 5-én.
(164) 2—3 **A városkapitányság.**

Értesítés.

A brassói ág. hitv. evang. magyar egyházközség folyó évi április hó 24-én, vasárnap délután 2½ órakor a templomudvaron mintegy 48 hold szántóföldet fog kisebb részletekben a legtöbbet ígérőknek árverés útján 6 évre haszonbérbe adni. — A bérleti feltételek az árverezés megkezdése előtt fel fognak olvasgatni.

Ezen árverésre a bérleti szándékozók tisztelettel meghívattak.

Brassó, 1887. március 13-án tartott ülésből:
(170) 1—1 **Az egyháztanács.**

Lakatosműhelyi

berendezési tárgyak, mindenféle lakatos-szerszámok és kész munkák

nagy választékban és a helyiség kiülítése miatt igen olcsó árban kaphatók az Alsó-Nagyutczában 509. h.-sz. alatt. Az eladás és átvétel vasárnapokon délelőtt 9—12 óráig történik ugyanott.

Ezen házban az utcára nyíló bolti helyiség is bérbe kiadó.
(171) 1—6

Szám 1452./1887. szolg.

Pályázat.

Halmagy községében megüresedett két községi bábai állás betöltésére a pályázat folyó évi április hó 28-ig nyitattik. A rendes szülésznői állással 20 frt, a segéd szülésznői állással 15 frt rendes fizetés van összekötve.

A közelebbi feltételek a halmagy körjegyzői irodában betekintheők. Szülésznői okmányokkal, keresztlevelekkel és községi erkölcsi bizonyítvánnyal felszerelt kérvények fenti határidőig hozzám benyújtandók.

Kőhalom, 1887. április 3-án.
(160) 3—3 **A járási főszolgabíró: Balthes.**

(168) 1—3

B I R T O K O K !

A budapesti kir. kereskedelmi- és váltótörvényszékileg bejegyzett cég:

Fuchs János

ingatlanok adás-vevési ügynökségi irodája

Budapest, IX. ker., Soroksári-utca 49. sz. a.

nagyobb földbirtok megvételével bizatott meg.

Felkéretnek tehát mindazon t. cz. tulajdonosok, kik 2000 egész 4000 holdig terjedő birtokaikat eladni hajlandók, hogy az eladandó birtok körülményes leírását irodámba beküldeni sziveskedjenek. A leírásban meg legyen említve: a birtok nagysága, minősége, miben állása, holléte, épületei, vasuti állomása, jövedelme, terhe adója és a legutolsó ára.

FUCHS JÁNOS ingatlanok adás-vevési ügynökségi irodájában

eladás végett előjegyezve vannak: bérházak, telkek, nyaralók, malmok, fürdők, szállók, gyártelepek, stb.

Venni szándékozók mindenkor készséggel felvilágosítást nyerhetnek d. e. 8—12-ig és d. u. 2—6 óráig.

Az „Oroszlánhoz”

cimzett, téli tekepálya és kerti pavillonnal ellátott vendéglő eladó, esetleg kiadó.

Bolonya, kút-utca 356. h.-sz.

Valódi brünni

Posztók s szövetek, métere 1 frttól fölfele,

kitűnő minőségben szétküld magánosoknak is gyári áron

Epstein Leopold
BRÜNNBEN.

Minták bérmentve.

Előnyös mellékkereset!

100 egész 300 frtot kereshet havonta

nálunk mindenki, a törvény által megengedett sorsjegyek részletfizetés melletti eladásával 2—6 töke és kockázattal (risico) nélkül.

Ajánlatok intézendők:
A fővárosi váltóüzlet-társaság
Adler és Társához, Budapest.

A köszvény és osz ellen ajánlott számos házi- és kórházi eszközök között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldicsért más gyógyszereket próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez

tért vissza. Épen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos fájdalmak, tagszakadások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalmillások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 120 olcsó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezkesedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánszaktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony“-jellel ellátott Pain-Expellert fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany oroszlánhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legtöbb gyógyszer-tárban.*

Brassóban: Kugler Ede, Jekelius Nándor, Klein Viktor, Hornung Gyula és Honigberger A. gyógyszer-tárban. — Fő-raktár: Török Józsefnél Budapest, Király-utca 12. sz.

Laskai Árpád

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virág-sor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női tavaszi és nyári szövetekben, fekete és színes cachmírok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, Schroll féle chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett. **Cocus futószőnyegek.**

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- s női fehérneműekben.

A Dr. VASKOVITS-féle

VIZGYÓGYINTÉZET

Budapest, I., városmajor-utca 64. sz.

GYÓGYESZKÖZÖK: Vizgyógymód, villamozás és massage. Jó eredményekkel kezeltetnek különösen a következő betegségek: Általános alkati és vérbetegségek, mint sápkór, görvélykór és bujakór; továbbá gerinczagyri és idegbántalmak, gerinczagyorsorvadás, bénulások, görcsök, főfájás, szédülés, gége- és tüdő-hurut és egyéb mellbajok. Idült gyomorhurut, makacs bélrekedések. Csúsz és köszvény, valamint aranyeres bántalmak és különféle női bajok stb. **A svábhegyi vizgyógyintézet május 15-én nyílik meg.** Igen kellemes és díszes gyógyhely. Az intézeteket és a vizgyógymódot ismertető könyvecskét szívesen küldi ingyen és bérmentve **Az igazgatóság.**

Jó munkáért.

NAGY JÓZSEF

Pontos javítás.

általános hangszer-kereskedése,

Alapítattott 1867-ben.

Brassó, széles-utca 540., műhely: vár-utca 258.

A nagyérdemű zeneművészek-, zenekedvelő urak és hölgyeknek tisztelettel ajánlom mindennemű új hangszereimet és az azokhoz szükséges több ezerféle részecskét felszerelésre. Szintugy nagy választékban legfinomabb római bel-, selyem-, fonott és angol acél-húrokat.

Raktáron vannak: kontragordonok, gordonkák, brácsok, koncert- és másnemű finom hegedűk és vonók, eziterák, gitárok, kintornák, tilinkók, furulyák, fuvalak, klarinetek, rézkürtök, hangsipok, ocarinák, acél- és cimbalomok, kézi- és fuvó-harmonikák, gyermekhangszerek, harmoniumok, pianinok, zongorák.

Új orgonákat és régiakat minden nagyságban rövid időn felállítok

Kapható: Ariston, Herophon, Orpheus, Symphonion, kedvelt új hangszerek, könnyen kezelhetők és pár ezer szép zenedarabot játszanak; a Symphonion magára működő hangszer.

(6) 13—*

Népezhimbalmak, saját gyártmány, 20—50 frtig.

NEW-YORK

KIZÁRÓLAG KÖLCSONÖSSÉGEN ALAPULÓ BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG.

Alapítattott 1845-ben.

Biztosítási alap 1886. január 1-én 350 millió frank.

Alapítása óta 1886. január 1-ig a »New-York« 222,912 kötvényt állított ki, biztosítván 3 624,647.762 frankot
Évi díjakban bevett 746,373 352 „
Kamatokban bevett 189,309.454 „
Szerződéses esedékességeért fizetett 228,008.072 „
Nyereményekért és vásárlásokért fizetett 233,687.453 „

A New-Yorknak Amerikán, Ázsián és Afrikán kívül Európában a következő fővárosokban vannak fiókjai.

BERLINBEN	RÓMÁBAN
LONDONBAN	TURINBAN
BÉCSBEN	KRISTIANIÁBAN
BRÜSSELBEN	LISSABONBAN
KOPENHÁGÁBAN	PÉTERVÁROTT
MADRIDBAN	VEVEYBEN
PÁRISBAN	STOCKHOLMBAN
AMSTERDAMBAN	KONSTANTINÁPOLYBAN

BUDAPESTEN.

A NEW-YORK életbiztosító társaság tisztán kölcsönösségen alapul, nincsenek részvényesei, tehát az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.

Bővebb felvilágosításért fordulhatni a »NEW-YORK« magyarországi képviselőségéhez:

Budapest, Nádor-utca 9. sz. a.